

[Steen.]

noget egentligt forhold til hinanden, men jeg tager også ved bedømmelsen af dette forhold i betragtning, at det meget ofte er tilfældet, at kursen mere er et udtryk for selskabets udbytte end for de faktiske værdier, og jeg er også indstillet på at tage med i mine betragtninger, at når private selskaber og private personer har investeret kapital i et foretagende, som landet, som det her er tilfældet, har interesse i, så skal de pågældende ved en sådan nyordning også behandles fair.

Dernæst gør jeg opmærksom på, at der er betydelige danske interesser knyttet til spørgsmålet om, efter hvilket principper det materiel, vi skal overtage, vurderes, enten det nu er vurderet eller skal vurderes, om det er på grundlag af anskaffelsesprisen minus afskrivning eller på grundlag af en vurdering, hvorved man har taget sit udgangspunkt i dagsprisen. Endvidere er det et spørgsmål, i hvilken udstrækning man fra selskabets side skønner, at der fortsat vil være mulighed for at udnytte de store og gode tidssvarende værksteder og hangarer, der findes i Kastrup, under den foreslåede nyordning, og det er igen et spørgsmål, som er knyttet til den danske beskæftigelse under de ændrede forhold.

Spørgsmålet om den indenlandske luftfart er jo holdt udenfor selve overenskomsten, og jeg må sige, at det anser jeg for at være endog særdeles forstandigt. Hele dette spørgsmål får vi senere lejlighed til at tage stilling til, men jeg ønsker allerede nu for det radikale venstres vedkommende at sige, at det indenlandske behov for flyveruter af en sådan karakter, at det kan siges at være rimeligt, at det afhjælpes ved støtte fra staten, efter vor vurdering er såre begrænset. Det er rimeligt og naturligt, at staten i overenskomsten har sikret sig en bestemmelse om, at selskabet er pligtigt til at udføre sådan flyvning, såfremt staten fremsætter ønske derom, under den forudsætning, at staten betaler, hvad det koster, og jeg er meget tilfreds med, at dette ikke betyder en eneret for selskabet, og jeg er helt enig i embedsmandsudvalgets klare affattelse på dette punkt. Jeg forstår det således — og jeg vil gerne bede den højtærede minister udtale sig om, hvorvidt min opfattelse er rigtig —, at dette afsnit i overenskomsten ikke på nogen måde forhindrer, at byer, selskaber eller private personer, som for fremtiden måtte ønske for egen regning at drive en indenlandsk flyverute, kan opnå koncession hertil. Jeg har forstået, at det af hensyn til de øvrige parthavere og forskellige forhold er

ønskeligt, at rigsdagen når til en hurtig afgørelse med hensyn til sin stilling til lovforslaget, og det skal ikke møde nogen vanskelighed fra vor side.

Gregersen: Jeg kan ikke samstemme i den lyrik, som det ærede medlem hr. Bollerup Madsen udfoldede overfor dette lovforslag. Jeg er også skandinav, men dette forhold har ikke noget at gøre med, om man vil gå ind for et forslag som dette, der drejer sig om en virksomhed, der ikke har været nogen god forretning for de private, som har drevet selskabet, og som man heller ikke må forvente bliver en god forretning, når denne sammenslutning finder sted.

Jeg hørte med interesse på den højtærede minister for offentlige arbejder, da han i torsdags forelagde lovforslaget, og det fangede navnlig mit øre, at han i begyndelsen af sin fremsættelsestale sagde: det foreslås udtrykkeligt, at konsortiet skal drives efter sunde, forretningsmæssige principper. Det skulle man måske have tænkt på noget før, så var det måske ikke gået så galt, som det er gået. På den anden side må man sige, at det er et stort krav at stille, også til et privat selskab, at det skal drives efter fornuftige og forretningsmæssige principper, når selskabet meget hurtigt kommer ind i den praksis, at staten betaler en subvention og også betaler underskuddet, hvis der bliver et underskud. Det er en stærk moralsk fordring at stille til nogen, at de skal være meget økonomiske, når de ved, at de ingen økonomisk risiko løber ved deres dispositioner, og jeg synes, at denne praksis, som har været gældende til dato, og som man tager stilling til fra gang til gang, nu lovfæstes i dette lovforslag, som det er meningen — forstår jeg — skal gå uantastet gennem rigsdagens ting. Jeg forstår, at de fire gamle partier har truffet aftale om det hele, og at det, der i den henseende sker her i dag og de følgende dage, er af rent formel art.

Jeg vil dog gerne have lov til at sige, at nu er det gjort op, hvad de økonomiske virkninger af loven bliver. Det er stillet op på meget forskellig måde. Hvis man lyttede til det ærede medlem hr. Bollerup Madsen, skulle man nærmest tro, der var tale om en fortjeneste for staten, og efter det ærede medlem hr. Jensen-Brobys fremstilling gik det lige op, for det var tab, man havde i forvejen. Jeg mener, at der vil blive yderligere tab at konstatere, hvis lovforslaget vedtages. Statens forpligtelser i henhold til loven er jo i grove træk, at